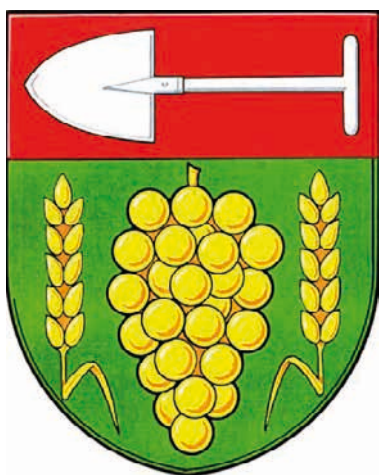

Tereziánské Listy

2016

Úvodní slovo

Vážení občané, milí čtenáři,

někteří z Vás si jistě všimli, že titulní strana obecního zpravodaje „Tereziňské listy“ je trochu jiná. Bez motívu zaměřeného na roční období. Ano. Zpravodaj obce vychází letos v této „roční“ podobě z pohledu dlouhé historie poprvé. Příčin je celá řada. Jako první můžeme jmenovat nezáměr tvůrců, což doplňuje fakt, že zpravodaj netvoří redakční rada, jak tomu zpravidla v obcích bývá, ale především starosta a pracovníci obce. Velmi malý zájem je také z řad přispěvovatelů. Když se neuhánějí, články by snad ani nebyly. Samozřejmě se najdou i výjimky. Stálými přispěvovateli je pan kronikář, farář, spolek Přátelé dobré zábavy a vinaři.

A tak si člověk klade otázku, jestli úsilí vložené do práce má vůbec nějaký smysl. Bylo ovšem napsáno: „Když nás opouští naděje, držíme se trpělivostí“. Tohoto se obzvláště v posledních týdnech a měsících musím držet velmi pevně také já. Při ohlédnutí zpět byl rok 2016 rokem tvrdé práce, spěchu a rokem ne příliš pozitivním. Dostavený úspěch, kterého se dosáhlo, byl vykoupen značnou námahou a nepočítaně odpracovaných hodin. Stalo se tak v oblastech, ve kterých nám přála připravenost, ať už z průběžné prozíravosti nebo z let minulých. Jak z pohledu vytvořené finanční rezervy, tak z pohledu tvorby projektů. Tuto připravenost jsme však v roce 2016 zcela vyčerpali. Jelikož těch negativ je poslední dobou zase stále více, cítí se člověk koncem roku skutečně vyčerpaný jak po psychické stránce, tak i fyzicky. Rád bych poděkoval všem, kteří se podílejí ať už více či méně na pozitivním dění v obci.

Vážení spoluobčané,

ať už máme názory stejné nebo odlišné, jsme přející či nepřející, rád bych Vám všem bez rozdílu popřál klidné a požehnané Vánoce, prožité v soukromí a kruhu těch nejbližších. Minimum shonu a maximum prožitku z té pravé Vánoční atmosféry. Dětem přeji, ať pod stromečkem naleznou vyplněná přání v té největší možné míře. Do nového roku pak pevně zdraví, mnoho sil, elánu a úspěchů v životě osobním i pracovním.

Váš starosta
Ing. Antonín Hanák

V obci se událo:

Je více než jisté, že rok 2016 nebude stejný jako rok 2015. Jak bylo uvedeno v novoročním zamyšlení, nebude rokem bez anonymního udání. V březnu totiž přišlo prověřování na anonymní trestní oznámení. Lidově řečeno udání. Prověřována byla činnost zastupitelstva obce v současném i minulém období a především činnost starosty. Prověřovány byly věci veřejně dostupné a řádně dohledatelné. Ovšem i skutečnosti zcela vymyšlené. Už jenom fakt, že autoři (používejme množné číslo, neboť se prezentovali jako „Občané Terezína“) tohoto udání nezveřejnili svoji totožnost, nasvědčuje o jejich velmi nízkém intelektu a jednoznačně tak dali najevo, že si nestojí za svým názorem. Navíc se tím sami zařadili mezi svoloč společnosti a v neposlední řadě si neuvědomili, že hned na začátku prohráli sami se sebou. Pravdou je, že součinnost s orgány činnými v dané věci si vyžádala mnoho času, kterého máme v kalendářním dnu všichni stejně. Znovu se dokladovalo to (zpětně do roku 2008), co bylo již minimálně dvakrát dokladováno orgánům jiným. A když se tráví čas nad jednou prací stále dokola, nelze tvořit žádné další hodnoty. Velmi snadná matematika.

Otázku „proč“ netřeba si ani klást. Snad protože sami neměli tolik sil, aby něco vytvořili. Nebo snad ze strachu, že jsou velmi „malí“ a někdo by je mohl přeskochit. Nebo jejich smyslem života je zášť, touha po pomstě, diskreditaci nebo touha po realizaci svých vlastních ambicí. Můžeme se pouze domnívat a spekulovat o tom. Není se čemu divit. V naší obci jsou stále občané, kteří figurují na seznamech STB. Ale nenechme se zmást. I v této době mezi námi jsou lidé, kteří dalece svým počínáním předčí účinkování těch lidí. Řečí minulého režimu by se dali označit bezpochyby za velmi oddané a užitečné pohlaváry hrající přední role ve vykonstruovaných procesech. Netřeba těmto lidem věnovat příliš mnoho času ani místa v tomto zpravodaji. Nebo to má být impulsem, že občané Terezína nechtějí a nepřejí si, aby se Terezín rozvíjel? Aby se začleňoval mezi další subjekty a posunul se zase někam výš?

Otázkou ale zůstává, jestli má cenu vydávat maximální úsilí pro to, abychom navýšili majetek obce, což se nám mimochodem každoročně dobře daří, nebo chceme jen přežívat s tím, co nám kdo dá. I toto je možnost a pro vedení obce by to byla bezpochyby možnost velmi pohodlná.

Jsou jistě ale i tací, kteří vidí smysl života ve vyšším principu. Třeba v tom, aby ti, co přijdou po nich, měli na čem stavět ještě lepší společnost.

Ano, i tací občané u nás jsou. Přijdou na úřad třeba jen jednou dvakrát v roce. S konstruktivní myšlenkou, s podnětem prospěšným pro druhé nebo celou společnost. Od maličkosti až po velké plány. Ano, na tyto spoluobčany je třeba se více zaměřit. Dát jim prostor, prostor jejich smysluplným myšlenkám a názorům. To však neznamená, že se jejich názory musí za všech okolností shodovat s názory starosty. Ale znamená to, že dveře do jednacího prostoru jsou pro tyto jedince či skupiny otevřeny dokořán. Víc takových občanů, víc podnětů a postřehů přinášejících benefity pro kvalitní, snazší a spokojenější život v naší obci. Ne nadarmo se praví: „v jednotě je síla“. Tato jednota však musí být nikoli zatuchlá, nýbrž zdravá.

Stačí když nám vláda a nadřízené orgány vytvářejí v poslední době podmínky, které přináší lidu více negativ než pozitiv. Ne zřídka zaznamenáváme sílící vliv zahraničních korporací a cizích vlád v naší zemi. Velmi často slyšíme, že důsledkem vytvářených podmínek dochází k zániku kultury, lidových tradic nebo drobných řemesel. Vytrácí se identita společnosti a tvář venkova postupem času bledne. Proto není od věci se řádně zamyslet nad tím, koho půjdeme volit. Otázka zda vůbec máme jít k volbám, by neměla být ani kladena. Je to naše morální povinnost a závazek vůči dalším generacím.

Někteří silní jedinci a zástupci obcí se tyto témata snaží otvírat a diskutovat o nich. Očekávaný výsledek se však často nedostaví. Důvodů je několik. Malé zastoupení zástupců obcí a měst, organizací a svazů, neboť cílené administrativní zatěžování ve výkonu jejich funkcí jim to nedovoluje, nebo začali být vůči těmto jevům apatičtí, případně jsou natolik nezkušení, že se v problematice nestačili zorientovat.

Odpověď na otázku, kam až po této cestě zajdeme možná ani nechceme znát. Cílem obcí, nejenom té naší, by proto měla být za všech okolností maximální podpora různorodosti aktivit a dění v obci a tvorba podmínek pro lepší zítřky. Ať už pro vybrané skupiny obyvatel (děti, senioři, hendikepovaní) nebo jednotlivce (podnikatele, umělce) či organizované skupiny (např. spolky) apod.

Ing. Antonín Hanák

Vybudovalo se:

Již v únoru byly zkompleťovány žádosti o dotaci na vypsanou výzvu Ministerstva zemědělství. Zaměřeny byly na **opravu hřbitovní zdi, márnice a vytvoření míst pasivního odpočinku**. Také zde se jednalo především o projekty v minulosti zamýšlené nebo dokonce i připravené. K těmto výzvám bylo však nutné obnovit některá již neplatná vyjádření příslušných orgánů a doplnit dle podmínek nové podklady. Jednalo se především o studii proveditelnosti a statický posudek havarijního stavu. Výsledky našich žádostí si však dávali na čas. Od schválení podpory do konce realizace akce jsme měli necelé 3 měsíce. Skutečnost, že vše muselo být hotovo do konce září nám z hlediska realizace přinesla mnoho starostí. Situace na trhu práce je špatná v tom směru, že sehnat řemeslníka v potřebnou dobu je takřka nereálné. Jistě mnozí z Vás mají podobné zkušenosti. Hledalo se všude možně. Doba, kdy se na výzvu k realizaci zakázky hlásilo i 10 uchazečů je minulostí. Situace dnes je zcela opačná. Oslovuje se množství firem, které o Vaši „malou“ zakázku nemají zájem a z nadbytku příležitostí na ni nemají ani pracovní kapacitu. Jednalo se o žádosti na opravu hřbitovní zdi a márnice, opravu křížů a vytvoření zóny pasivního odpočinku. Všechny projekty byly v rozmezí celkových nákladů od 50 do 300 tis. Kč. Šlo o poměrně malé projekty, ale bez dotační pomoci není možnost je realizovat. Co na tom. Vždyť v životě to je zcela běžné, že z malých částí vzniká velký celek. Pravdou ovšem zůstává, že více projektů přináší více vloženého úsilí a námahy. O to více však přináší radosti při zdárném dokončení.

V rámci vyhlášené výzvy na podporu malých místních projektů (do 200 tis. Kč) byla podána žádost o dotaci na **úpravu cesty v uličce** mezi domem č.p. 43 a domem č.p. 44. Cílem bylo zpevnit cestu a pevně ji vymezit od okolního terénu, který je dotčen výsadbami z let minulých. Terénními úpravami mělo dojít také k cílené regulaci odtokových vod.

Realizace však zvedla velké vášnivé diskuze, které přinesly hned několik různých pohledů a výměny názorů. Mnoho z nich nemuselo vůbec vzniknout. Výsledek je však v rámci možností plně uspokojivý a hlavně funkční. Jak dlouho nám vydrží je opět na občanech, s jakou ohleduplností budou k užívání přistupovat.

Velmi kvalitně zpracovaná žádost na kompletní **dětské hřiště** nebyla podpořena z Ministerstva pro místní rozvoj. Podařilo se však uspět v žádosti o dotaci individuální, která nám přinesla 90 tis. Kč. Bylo pouze na zastupitelstvu, do čeho prostředky vloží. Rozhodovalo se mezi vybudováním sanitárního zázemí na Písečňáku (WC) a dětským hřištěm. To nakonec podpořila většina zastupitelů. Několik prvků včetně mobiliáře bude tedy ještě do konce roku umístěno pod uličkou.

V roce 2016 se podařilo obci získat dotační prostředky v celkové výši 657.642 Kč. Za účelem toho, aby se v naší obci něco uskutečnilo, něco opravilo, zbudovalo. Tyto prostředky byly použity pro zvýšení standardu občanské vybavenosti a pro lepší prostředí ve kterém denně žijeme. Podařilo se vybudovat dětský koutek v knihovně, odpočinková místa, infopanely, část dětského hřiště. Doplněn byl mobiliář jako jsou odpadkové koše, lavičky a stojany na kola. Provedlo se zpevnění cesty v uličce k dětskému hřišti, opraveny byly památné kříže, márnice i hřbitovní zeď. Nikdo však nepřišel na obec s tím, že nám prostředky přidělí. Není to samozřejmost. Všechno bylo vykoupeno velkým úsilím, odříkáním a často probdělých nocí. Na počátku stála motivace. Nic ale netrvá věčně.

V rámci všech akcí bylo teoreticky možné ušetřit i nemalé finanční prostředky v rádech desetitisíců, co se týče odborných agend. Starosta na to má znalosti, zkušenosti i pravomoci. Ale nemůže dělat všechno. Zvláště, když musí některé věci dělat stále dokola a jiné průběžně urgovat – často však s vágní odezvou. Jenom vyřízení běžné agendy v rámci vlastní nebo přenesené působnosti vysoce převyšuje pracovní náplň. Jakákoli další aktivita, včetně dotací, je prací a zatížením, které téměř vždy zpracovává o víkendech a nocích. Klade si tedy otázku „proč“, když si to „Občané Terezína“ nepřejí.

Ing. Antonín Hanák

Majetek a investice:

Nacházíme se v období, kdy se úroková míra u municipalit pohybuje v rozmezí 0,3 až 0,6 %. Toto období s ohledem na kroky činěné ČNB v oblasti intervencí již velmi brzy skončí. V takovém případě není výhodné ztrácet a do jisté míry marnit čas mnohdy složitou a časově náročnou přípravou projektů pro dotační výzvy. Nehledě na celou řadu podmínek, které je třeba splnit, stejně jako množství rizik, která mohou v řadě případů negativně ovlivnit další rozvoj obce. Zastávám proto názor použití cizích zdrojů na „splacení dluhu z minulosti“. Obrazně řečeno. Myslím tím investice do majetku obce. Do údržby, oprav či inovací. Tzv. formu přímé investice.

V řadě případů by takto investované prostředky přinesly i sekundární přínos v podobě snížení provozních nákladů. Ať už se bavíme o rekonstrukci veřejného osvětlení a následného snížení množství odebrané el. energie nebo zateplení budovy OÚ s dopadem na úbytek množství spotřebované energie na vytápění či pořízení alternativních zdrojů energie. V neposlední řadě je pozitivem přímé investice také skutečnost, že dotační politiku náš stát neumí příliš řídit.

Programové období je určeno pro rok 2014 až 2020. Nyní stojíme na prahu roku 2017 a z alokovaných prostředků, které byly pro ČR vyčleněny z EU se vyčerpalo pramálo. Časová, odborná a finanční náročnost na projektovou přípravu k jednotlivým dotačním titulům z nich tvoří neefektivní možnosti financování. Obzvláště v těch případech, které svojí funkcí generují úspory, potažmo příjmy.

Proto hlasitě hovořím o tom, ...že by se začít mělo dřív. Už včera bylo v tomto případě pozdě. Dát do pořádku majetek, který je nezbytný pro uspokojování potřeb obyvatel obce a její rozvoj stavím na první místo.

Ing. Antonín Hanák

Členství obce

Místní akční skupina (MAS- Dolní Morava) vyhověla naší žádosti a přijala naši obec za své členy. Tím se naší obci a také občanům otevrou mnohé možnosti a bude pouze na vedení obce či jednotlivcích, zda je využijí, nebo ne. V rámci MAS došlo k vytvoření pracovních skupin v jednotlivých oblastech. Zapojit se mohou všichni. Jednotlivci, podnikatelé, spolky i obec. Záleží jenom na tom, kolik je tomu člověk ochoten věnovat svého času a čím chce společnosti přispět.

Akce:

V naší obci se během roku uspořádala celá řada nejrůznějších akcí. Od plesu vinařů, o kterém jsem se zmínil v občasníku Dědina, přes Fašaňk, tradiční hrkačování až po Hody.

Fašaňk, masopust, nebo ostatky. V podstatě karneval. Ani Terezín nezůstal bez této veselice. Kdo chtěl, mohl se aktivně zapojit do průvodu masek. Kdo neměl z jakéhokoli důvodu tuto možnost, podpořil účinkující alespoň vlídným přijetím, nebo darem. Začátek průvodu byl krátce po 9. hod za doprovodu pohádkových skladeb z místního rozhlasu. Ne všichni ovšem vydrželi až dokonce. Starosta majíc ještě jiné povinnost, zakončil masopustní veselí po 15. hodině. Z doslechu se mu však doneslo, že někteří vytrvalci končili až o dvě hodiny později. Na konkrétní informace si musíme počkat od pořadatelů.

Jisté je, že také v příštím roce nás čekají aktivity v této oblasti. Ať už rázu většího, nebo menšího. Nic se však neděje samozřejmě a i tyto oblasti vyžadují čas nejenom k přípravě. Proto je zapotřebí poděkovat všem, kteří mají elán něco vytvářet pro potěchu druhých.

Ing. Antonín Hanák

Pravomoci v milnicích obce

Lidské životy jsou rozmanité a ne vždy je možné více či méně ovlivnit jejich průběh. Navždy jsme se rozloučili s mladým člověkem, naším rodákem, Robertem Mayerem. Jsou lidé více fundovaní nežli já, kteří by mohli na toto téma hovořit nebo psát dlouze. Z pohledu obce však nemohu opomenout jedno. Obec Terezín nemá mnoho významných rodáků, které by mohla vyzdvihnout za jejich činy, oběti či morální kredit. Snad historicky by bylo možné takové jednotlivce najít. Proto usuzuji, že by bylo vhodné se historií zabývat. Zabývat se jí věcně, detailně, a hlavně dokud je čas a prameny. Tato myšlenka vznikla na podnět místních občanů, kteří jsou hrdí na to, že Terezín, malá vesnička na jihu Moravy, je jejich domovem. Každá obec má možnost udělit svá čestná občanství. Starosta obce je naprosto přesvědčen, že by tuto pravomoc měla i naše obec využít. Je toho názoru, že P. Mgr. Robert Maria Mayer OFMConv. by mohl být oprávněným kandidátem.

Ing. Antonín Hanák

Jděte dál, nebojte se, jsem s Vámi

Když se většina z nás v podvečer 2. února 2016 dozvěděla smutnou zprávu o kritickém stavu „našeho Robinka“ srdce se sevřelo a střelné modlitby hrozily prostřílet nebesa. Bylo to neuvěřitelné a všichni doufali, že to nemůže být pravda.

Když jsme o několik dnů později přišli na jeho pohřeb s dalšími téměř dvěma tisíci lidmi rozloučit se do brněnského kostela u Minoritů, bylo vidět, že všichni, již měli možnost se s Robertem někdy potkat, zůstal jim zapsán hluboko v srdcích. Přesto, že se pohřeb konal ve všední den krátce po poledni, a mnoho lidí si muselo nějak udělat volno, bylo vidět, že všichni měli k Robertovi silný osobní vztah a měli jej za svého.

Geniálním způsobem shrnul pocity nás mnohých v závěru obřadu biskup Pavel Posád: „...Platí o něm slova apoštola Jana, který napsal: Uvěřili jsme v lásku. ... Otec Robert byl milován Bohem. A protože ze spojení s Bohem čerpal, mohl také milovat lidi. ... Otec Robert byl milován všemi, protože všem dával Boha. ... vždy za všech okolností to bylo setkání velmi duchovní, hluboké a nádherné. Mohu říci, že to byla setkání v Duchu svatém, a proto ve veliké lásce.“

Biskup Pavel pak přesně v duchu Robertova humoru zakončil vtipem, takže jsme se mnozí usmívali i přes slzy.

I všechny další dny, kdy byla zpřístupněna hrobka v podzemí minoritského kostela sv. Janů, přicházely neustále davy lidí, aby alespoň takto byli naposled nablízku knězi, kterého milovali a který zůstane navždy v našich vzpomínkách.

U příležitosti nedožitých 42. narozenin dne 6. října 2016 vydalo nakladatelství Flétna vzpomínkovou knihu s názvem „Děcka, valíme do nebe“ na našeho „Robka“, který 5. února 2016 na následky těžkého úrazu opustil pozemské putování a byl povolán milosrdným Otcem na věčnost.

Je to kniha vzpomínek a fotografií o Robkově životě. Kniha začíná jeho Paraguayským deníkem, významnou část knihy tvoří kronika jeho stařenky paní Marie Mayerové a závěr knihy tvoří vzpomínky velkého množství lidí, kteří Robka znali a kterým nějak vstoupil do života. Tolik radosti září z těch rozesmátých fotek a tolik vzájemné lásky se skrývá v těch vzpomínkách a svědectvích na horlivého kněze oplývajícího radostí a humorem.

Kniha měla a má velký úspěch. Prodáno bylo přes 4000 výtisků a pro obrovský zájem muselo být vytištěno dalších 3000 kusů. Pro velmi kladné hodnocení veřejností, byla přihlášena do ankety Katolického týdeníku „Kniha čtenářů“. Její jednoznačné 1. místo ze 42 nominací je výsledkem hlasování čtenářské veřejnosti a úspěch knižního „Robinka“ potvrzuje jeho jedinečnost a nenahraditelnost.

Lenka Výletová

Drobné postřehy z toho, co se stalo:

Novoroční koncert pořádal 3. ledna 2016 Obecní úřad v kostele Božského Srdce Páně. Vystoupilo Husakovo kvarteto a Mužáci z Kobylí. Všichni ti, co přišli, si mohli odnést bohatý kulturní zážitek, kterých je v naší obci jako šafránu.

Obec vytvořila reprodukcí brožuru **200 let Terezína**, kterou si mohou zájemci zakoupit na obecním úřadě

a také nejstarší **Kroniku**, kterou si mohou zapůjčit. Zhotovilo se osvětlení úředních desek. SUS provedla pravidelnou **očistu obrub komunikací**. Někteří občané naší obce jim v tom aktivně pomohli svým přičiněním, neboť si pravidelně před svými domy upravují. Nehledě na to, kdo má chodník nebo komunikaci v majetku. Samozřejmě se najdou i tací, kteří přeci nebudou uklízet něco, co jim nepatří. Ovšem užívat cizí prostory, které patří všem je dle nich naprosto v pořádku. Závěrem roku se také **opravila část chodníků**. V této činnosti by obec ráda pokračovala i v dalších letech. **Volby do zastupitelstev krajů a senátu** - uvidíme, co přinesou výsledky těchto voleb. Jestli hlasy občanů byly směřovány správným směrem, nebo se staly jejich zásadním omylem s trpkým dopadem nejenom pro společnost současnou, ale také budoucnost.

Odpady: Tašky na třídění odpadu v domácnostech dorazily. Občané si je mohou vyzvednout na obecním úřadě v lednu při placení poplatku za odpady. Ti, kteří poplatek platí bezhotovostně – převodem na účet, si mohou tašky vyzvednout na OÚ také od ledna. Nejlepší třídiči z roku 2015 a 2016 budou v novém roce odměněni. V roce 2017 se intenzivně zaměříme také na sběr baterií. K dispozici bude hned několik sběrných míst. Obecně závazné vyhlášky přinesou v novém roce změny. Reagují tak na aktuální dění v obci a vývoj společenské situace.

Czech Point: Pobočka Czech POINTU na Obecním úřadě vyhotovila za uplynulé období celkem 62 ověřených podpisů a pravosti listin. 5 konverzí z elektronické do listinné podoby a 6 výpisů z rejstříku trestů.

Účetní obce: Obecní úřad vypsal výběrové řízení na účetní obce. Důvodem byla skutečnost, že současná účetní paní Buchlovská odchází na mateřskou dovolenou. Zjištění bylo dle očekávání neradostné. A to i přes to, že účetnictví obce je vedeno pečlivě, řádně a průkazně. Za což vděčíme právě paní Buchlovské, která svou práci odvedla velmi precizně. Skutečnost byla taková, že nebylo prakticky z koho vybírat. Novou paní účetní se stala paní Kučerová. S tou se budou občané setkávat při návštěvě obecního úřadu v příštím roce pravidelněji. Zda a případně od kdy, dojde k rozšíření úředních dnů budeme včas informovat.

T.G.M. Starosta uctil památná výročí TGM v Hodoníně i jiné významné historické milníky. Účast všech starostů byla velmi pozitivně hodnocena. Bohužel jejich počet byl velice, velice skromný. Svědčí to o neúctě k historii, demokracii nebo jen o pohodlnosti?

Obnovená zeleň: V průběhu roku byla z větší části provedena náhrada uschlé výsadby v obci. Především se jednalo o růže a buxusy, ale také stromy a keře. Tím by mělo být vše zajištěno pro bezproblémový průchod budoucích kontrol jednotlivých projektů. Za ochotnou spolupráci v této oblasti děkujeme paní Petře Kmentové.

Nové osvětlení: Na přístupovou cestu ke kulturnímu zázemí Písečňák bylo zřízeno moderní osvětlení.

Zničená zeleň: Starosta byl zkraje roku upozorněn na zničenou zeleň za dědinů. Měli to způsobit zemědělci svým bezohledným hospodařením. Starosta proto neotálel, do lokality se zajel podívat. Viděl, co viděl. Z aleje stromů zbyl jeden jediný a po keřích ani památka. Neprodleně se začala situace řešit, neboť škoda byla rozhodně nezanedbatelná. Provedeno bylo místní šetření se zástupci zemědělské společnosti i za účasti policie. Zjištění bylo zdrcující. Někdo úmyslně sazenice odsekl přímo nad zemí a co se stalo s keři dodnes policie nezjistila. Stejně tak jako pachatele. Někteří tvrdí, že to byli myslivci. Toto ovšem může říci jen ten, který neví, že právě myslivci se také podíleli na této výsadbě. Ke všemu by to bylo zcela nelogické a proti zásadám myslivosti. Proto i zde platí, že před hodnocením jiných, by měl každý začít nejprve sám u sebe.

Vypouštění balonků s přáním k Ježíškovi pořádala 9.prosince 2016 místní knihovna a Obecní úřad v rámci celorepublikové akce s Rádiem Impuls.

Všichni kdo přišli, mohli na krásně fialovém balonku vyplnit lístek a napsat své přání s adresou, které bylo pak společně v 15:15 hod vypuštěno k oblakům. Za naši obec bylo vypuštěno 45 balonků. Na závěr předal starosta malou sladkost od Mikuláše a Čerta.

Majitelé psů: Stížnosti občanů na majitele psů jsou stále běžnou realitou. Před domy a na okolních pozemcích se neustále objevují psí exkrementy. Nejsou to jenom stížnosti od rodin s dětmi, ale i těch, kteří se o okolní zeleň svého obydlí pravidelně a řádně starají. Bez ohledu na to, zda se jedná o pozemek jejich, nebo obecní. Těžko upozorňovat občany, když někteří zastupitelé toto sami nedodržují. Vyřeší problém rozmístění účelových košů, nebo to bude zbytečné plýtvání prostředky?

Stalo se před ...

1876	140 let	- shořel dům Evy Holešínské a všechny domy od čp. 10 až 17 a 37 až 43
1881	135 let	- 9. a 10. května oslavován v obci sňatek Korunního prince Rudolfa, rakouského arcivévody, syna otce Františka Josefa I.
1891	125 let	- tohoto roku byla zima velmi tuhá, mnoho sněhu a velké závěje - 24. září vyhořel předek kolonie čp. 9, dne 18. prosince vyhořely chlévy čp. 36 a domy čp. 35 a 74
1896	120 let	- vystavěna studna u hostince čp. 59. Polovinu nákladů hradil obci hostinský Růžička - v noci ze 6. na 7. září vyhořela vedle školy v čp. 1 stodola - 16. prosince vyhořela Cetlova stodola od čp. 9 v níž různé a četné věci byly
1926	90 let	- 27. ledna vyhořela stodola Fr. Bravence čp. 17, byla to poslední slovácká stodola v obci dřevěná a krytá dochem - 20. června při sjezdu „Sdružení venkovské omladiny“ konané v obci byl na silnici v obci koněm synovým kopnut bývalý starosta a rolník Jiří Valenta, jenž svému zranění podlehl
1926	90 let	- začal psát Obecní kroniku pan Weber
1936	80 let	- bylo sehráno divadlo „Opuštěná“ v hostinci u Pavlušů, které se po strážce finanční a provedení zásluhou účinkujících vydařilo - omladina provedla jako každoročně výzdobu sálu na vinobraní a sehrála divadlo „Rozmysli si Mařenko“ a po divadle byla „Mikulášská nadílka“. - celkový stav členstva je 23. Připomenuto, aby na každém místě a v každém jednání bylo znát, že jsou v Omladinském spolku a dělali mu čest.

1941	75 let	- sehráno divadlo „Madlenka z kovárny“. K tomuto divadlu bylo postaveno podium z desek od firmy Glos a to na splátky v hodnotě 505 Kč. Divadlo bylo pěkně sehráno i díky režisérovi Fr. Pytelovi. Po skončení byla taneční zábava.
1946	70 let	- obec obdržela od amerického červeného kříže zásilku šatstva a prádla pro mládež od 2 do 20 roků. Šaty, šály, rukavice, kukly atd. obdržely všechny děti ve škole, pokud jim darované šatstvo vyhovovalo.
1951	65 let	- otevřeno zdravotní středisko v rodinném domě Fr. Šišáka čp. 36
1961	55 let	- započala výstavba nové prodejny – samoobsluhy Jednota lidové spotřební družstvo Hodonín
2006	10 let	- pro údržbu obce a narůstajícímu počtu veřejné zeleně obecní zastupitelstvo schválilo a obec zakoupila malotraktor s příslušenstvím v celkové hodnotě 1.100 000 Kč. Obsluhuje jej zaměstnanec obce pan Karol Dohnal.
2006	10 let	- svérázné muzeum, které má připomínat život v obci v předcházejících desetiletích bylo otevřeno v den konání komunálních voleb 20. – 21. října.
2006	10 let	- uskutečnil se prodej nevyužívaného Kulturního domu současnému nájemci s prodejem nábytku za znalecky určenou cenu 950.000 Kč. Uvádí se, že tak rozlehlou budovu nemohla obec udržovat.
2006	10 let	- vznikl spolek rybářů za účelem sportovního lovu ryb, rybník byl vybudován na Mokřadu, kde se jevila vhodná lokalita pro vybudování vodní hladiny. Přihlásilo se třicet zájemců o sportovní rybolov. Samotný rybolov byl zahájen 1. července. Nejvíce se o spolek zasloužili Pavel Brablc, Dušan Kmenta, Ing. Pavel Skopal a Karol Dohnal.
2006	10 let	- založen „Žákovský oddíl kopané TJ Sokol Terezín“, registrováno je 18 hráčů, z toho jsou i dvě dívčí posily. V zimě trénují v tělocvičně v Čejkovicích, také i v plaveckém bazénu. Oddílu se věnují trenéři Zdeněk Blata, Libor Klementa a Roman Hrnčíř.

Zásadní investice – nákup nemovitosti:

Významným krokem byla dohoda s majitelem bývalé hasičské zbrojnice, ve které byla po dlouhá léta prášková lakovna PROCOMETAL. Zastupitelstvo obce schválilo její odkup. Nebyl přitom akceptován původní požadavek majitele na výši ceny, ale obec si nechala vyhotovit znalecký posudek a stanovila si maximální hranici 2,5 mil Kč za celý objekt. Na financování bylo vypsáno poptávkové řízení, do kterého se přihlásil pouze jediný uchazeč – Česká spořitelna. Částku zapůjčí se splatností 15 let, s celkovým přeplatkem na úrocích přibližně 170 tis. Kč. Poplatníkem daně se stal ještě v rámci platného zákona prodávající.

Záměrů s využitím je několik. Co však bude realitou, ukáže až čas. V zadní části by mohlo dočasně vzniknout shromaždiště všech druhů odpadů s řízenou provozní dobou. Nebo objekt využít k dlouhodobému pronájmu v technických oborech. Po zpracování projektu by bylo možné provést komplexní revitalizaci a v místě vybudovat např. nízkoprahové bydlení pro seniory nebo mladé rodiny.

Přední budova zatím poskytne technické zázemí pro provoz obce s možností adaptace na kulturní centrum. Je však na občanech, jakými podněty a návrhy se bude vedení obce zabývat. Otázkou je, zda se využijí dotační prostředky, nebo se použije přímé investice. Jisté však je, že na odpověď si budeme muset počkat nejeden rok. Střízlivý odhad je takový, že by otázky v této oblasti mohli přijít na pořad dne koncem dalšího volebního období. Někdy v letech 2020-2022.

Ing. Antonín Hanák

Na setkání starostů malých obcí zaznělo

Změny, které přináší legislativa a které budou mít opět negativní dopad zvláště pro menší obce jsou především z oblasti sociální. Stát opět směřuje činnosti na obce a tím na ně klade stále vyšší nároky. Obyvatele obcí přitom používá jako rukojmí a prostředek k vydírání zástupců obcí. Jak v úrovni činností, tak v úrovni financování. Trendem poslední doby je, že stát směřuje činnosti na obce a tím na ně klade stále vyšší nároky.

Například obce sociální služby nikdy v minulosti neřešily a nevydávaly ani korunu z obecního rozpočtu. V roce 2015 byl požadován příspěvek naší obce ve výši přibližně 1.000,- Kč. Za rok 2016 naše obec už přispívala částkou převyšující 12.000,- a v roce 2017 má být příspěvek ve výši 35 – 45.000,- Kč. Přitom stát umožnil, aby se sociální služby staly v naší zemi především obchodem. Obce nepotřebují „sociální marast“ ale prosperitu! Pokud stát nedokáže efektivně podpořit lidi, kteří chtějí pracovat, neměl by ani podporovat ty, kteří se legální práci vyhýbají. Realita nás opět přesvědčuje o opaku. Novelizací zákona o obcích přibýly další povinnosti a rozšířily se úřední úkony v řadě případů. Což přináší vyšší časový nárok na pracovní náplň, na odbornost a v konečné fázi také zatížení rozpočtové stránky obce. Jednoduše řečeno, nic pozitivního. Pouze přibývá byrokracie a zvyšuje se náročnost práce, bez finanční kompenzace rozpočtů obcí.

Ing. Antonín Hanák

Vánoční zamyšlení 2016

V dnešní době mnozí lidé zkoumají své předky a vyhledávají rodokmen své rodiny. Po svých předcích si totiž neseme své povahové rysy, dispozice a nadání k určitým věcem. Díky předkům jsme na světě a žijeme v té, či oné zemi.

Ve vánoční době čteme u evangelisty Matouše rodokmen samotného Ježíše Krista. Podle Starého zákona pokračuje historie člověka v jeho potomstvu. Tam se naplní smysl jeho života a jeho práce. Proto sv. Matouš představuje Ježíšovo narození jako zakončení svatých dějin, plnost času.

Pokud někdo zkoumá svůj rodokmen, zároveň hledá svoji identitu. Pokud bychom putovali svým rodokmenem přes 5 000 let zpět, došli bychom až k biblickému Adamovi a Evě. Pak můžeme snáze pochopit svůj původ od Boha. Bohu se podobáme svým rozumem a vůlí, s Ježíšem Kristem máme i lidské tělo.

Křesťanství nás učí, že jsme jedno tělo v Kristu. Naše vlastní identita je tedy v souvislosti s ostatními a ve vztahu k nim. V církvi se projevuje tím, že žije s tradicí. Jeden křesťanský myslitel kdysi řekl: „Jako katolík mám zkušenost 2000 let. Chci prožívat v sobě všechnu duchovní krásu, kterou přede mnou prožili světci a géniové křesťanství.“ Pravou oporu, sílu a sebevědomí čerpáme ze spojení všech v Kristu.

Můžeme říci, že každý z nás máme svůj původ od Boha a nosíme v sobě tzv. Boží archetyp. Toužíme po štěstí, po lásce, po věčnosti. Pokud tedy potkám v životě jakéhokoliv člověka, setkávám se s Bohem, který je v tom člověku přítomen, aniž by si to uvědomoval.

Kdysi žila jedna zbožná starší paní, která se každý den několik hodin modlila. Jednoho dne při modlitbě uslyšela Boží hlas, který ji oznámil: „Dnes tě přijdu navštívit.“ Byla to pro ni pocta a radost. Honem se vrhla na úklid, aby vše bylo jak se patří. Také bylo zapotřebí připravit vzácnému hostu pohoštění.

Po chvíli kdosi zaklepal na dveře. Paní je otevřela a za nimi stála sousedka. Prý by potřebovala špetku soli, protože jí došla. Paní ji okřikla: „Musíš mě s takovou hloupostí zdržovat právě teď? Čekám na Boha, musí tu být každou chvíli.“ Netrvalo dlouho a opět se ozvalo klepání. Kdo to asi bude? Nějaký chlapec zachumlaný ve velkém kabátě. Prodával levné knoflíky a mýdlo. Paní na něj vybuchla: „Já teď čekám na Boha a na tebe, kluku, nemám čas. Přijď zítra.“

Za chvíli opět někdo zaklepal. Paní otevřela a uviděla otrhaného a churavého staříka. „Paní, buďte tak laskavá, dejte mi, prosím, aspoň kousek chleba,“ prosil.

„To tak! Dejte mi všichni pokoj! Já čekám na Boha a vy se klidíte od mého prahu!“ Řekla rozzlobeně. A paní dál netrpělivě čekala na Boha. Setmělo se, přišla noc, a Bůh nikde. Paní byla hluboce zklamaná. Řekla si, že už dál čekat nebude a šla spát. Usnula a zdá se jí sen. V tom snu se jí zjevil Bůh a řekl jí: „Dnes jsem tě třikrát přišel navštívit a ty jsi mne ani jednou k sobě nepustila.“ Nechce Bůh navštívit i tebe? Měj otevřené srdce.

Vzpomínka na školní léta

Jen mít oči k vidění,
jen mít uši k slyšení
a nezapomněť si brýle na čtení.

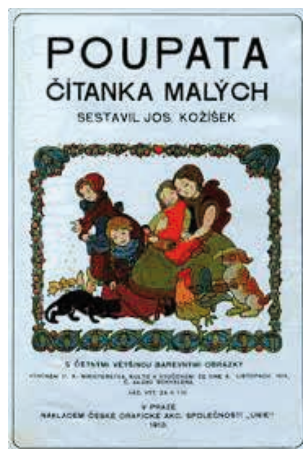
My starší občané si pamatujeme školu v Terezíně, která byla v budově nynějšího OÚ. První kniha, ze které jsme se učili číst, se jmenovala Poupata. Ještě teď zní v hlavě věty:

MÁMA MÁ MÍSU
TÁTA MELE MASO
Ó, MY SE MÁME!

Je velkým potěšením, že děti vystoupí zde, před vánočním stromem, u této budovy, aby si zpěvem připomněly, že tu, v Terezíně, jsou, jezdí do školy v Čejčce, aby se tam učily. Jsou to naše milá POUPATA, která se rozvinou v líbivé RŮŽIČKY.

Je potěšením, že budova bývalé školy, slouží ke vzdělávání, vždyť místní knihovna má pro všechny dost prostoru. I vystavené fotografie vyvolávají vzpomínky i na ty, kteří už tu nejsou mezi námi. Také byli kdysi mladí a odkázali nám radostné duchovní věno.

Ludmila Skopalová

Knihovna

Měsíc březen přinesl výsledek výběrového řízení na novou pozici pro vedení knihovny. Přihlásili se tři uchazeči. Žalostné je, že z naší obce i přes nadějné dotazy potenciálních zájemců se nenašel nikdo, kdo by tuto práci chtěl vykonávat pro naše spoluobčany, věnovat jí kus svého „Já“, protože u této činnosti to snad jinak ani nejde a přispět tím k pospolitosti obce. Inu, co se dá dělat. Novou paní knihovnicí se stala Marie Krupicová.

Slavnostního otevření knihovny spojené s pasováním nových malých čtenářů se mimo občanů zúčastnili také významní hosté. Místopředseda senátu Ing. Zdeněk Škromach, zástupci hodonínské knihovny, bývalý úspěšný terezínský knihovník Josef Dočekal a paní knihovnice Alena Trojanová. Součástí byla také výstava fotografií spojená se školou a rekonstrukcí knihovny a také malé občerstvení.

Ještě v těchto prosincových dnech se finalizují aktivity spojené s rekonstrukcí knihovny. Také v roce 2016 se podařilo uspět v žádosti o dotaci do této oblasti. Od nového roku se proto mohou naši nejmenší občané těšit na dětský koutek, který bude průběžně doplňován nejen o dětskou literaturu, ale také o audio pohádky a hračky. Pokud někdo z občanů má použitelné hračky, které nevyužije, může je do knihovny přinést. Ze stěn se na malé čtenáře těší kreslené postavičky předních umělců. Za jejich vyobrazení vděčíme panu Romanovi Hrnčířovi, který nad dílem strávil několik dní usilovné práce a je zapotřebí mu ještě jednou poděkovat. Starší občané jsou do knihovny zváni na chvíle strávené u čaje nebo kávy, ať už nad knihou nebo jen tak mezi sebou na obecní „poplání“. Zapůjčit je možné také audioknihy včetně přehrávače nebo e-knihy.

SOUTĚŽ KNIHOVNY

Knihovna také od ledna vyhlašuje dětskou soutěž ve sběru papíru. Nejlepší sběratelé budou odměněni cenou a výtěžek z prodeje bude použit na doplnění dětského koutu. Soutěž bude uzavřena ve středu 28. 6. 2017 vyhlášením výsledků a zároveň pasováním nových čtenářů, jak bylo v naší obci zavedeno. Do této akce se mohou zapojit děti do 15 let. Doufáme, že ceny papíru (cílené separované komodity) se udrží v současných mezích a že se nevrátíme do doby, kdy se za likvidaci papíru muselo platit.

Sbírané množství v rámci soutěže se nebude poplatníkovi započítávat k úlevě z poplatku za odpady.

Ing. Antonín Hanák

Knihovna prošla rozsáhlými úpravami a po roce byla slavnostně otevřena v červnu 2016. Knihovna byla vybavena novými regály a z vyřazených knih vznikl stůl pro knihovnici. Na zdi byly namalovány známé knižní postavy a pohádkové bytosti. Koncem roku vznikl nový dětský koutek.

Knihovna nabízí nejen knihy z vlastního fondu, ale i z výměnného fondu MĚK Hodonín a je možné objednat konkrétní titul přes meziknihovní výpůjční systém. V novém roce nás můžete najít i na stránkách facebook.

V knihovně probíhá akce Tajemná kniha, kdy si vyberete zabalenou knihu jen podle žánru a rozbalíte až doma. V lednu bude probíhat akce Deskové hry v knihovně, v březnu Měsíc čtenářů, který bude ukončen akcí Noc s Andersenem. Celoročně bude probíhat Knižní výzva. O dalším dění v knihovně budeme informovat. Všechny akce jsou pro malé i velké čtenáře i nečtenáře. Přijďte se pobavit, zahrát si a vzdělávat se do naší knihovny.

Marie Krupicová, Dis.

Terezovské zamyšlení jedné občanky

Dlouho jsem se rozmýšlela, zda je vhodné, abych jako jednotlivec přispěla do zpravodaje obce tímto zamyšlením. Ale situace došla tak daleko, že jsem si řekla, že na to mám právo jako každý občan.

Každý kdo mě zná, ví, že celý život se snažím, aby se v této obci něco dělo. Od zájmových kroužků pro děti, sboru (sice maličkého) až po vedení spolku Přátel dobré zábavy. Je s tím spojena spousta práce, obětování volného času i peněz. Naštěstí na to nejsem sama. Najde se hrstka lidí, kterým dění v obci není lhostejné.

Před čtyřmi lety, kdy spolek vznikl, jsme do toho šli všichni s nadšením a zápalem pro dobrou věc. Ale jak jde čas, tak nadšení začíná vyprchat. Proč? Z jednoho konkrétního důvodu. Z nezájmu občanů. Když to shrnu, chodí na akce stále ta stejná hrstka lidí a i ta se čím dál víc zmenšuje. Navíc se musí najít vždycky, jak já říkám „nějaký blbec“, který to vše koordinuje, který pořád někoho o něco upomíná, nutí všechny kolem sebe, aby se udělalo to a to, neustále po někom něco chce.

Až si člověk uvědomí, proč to vlastně dělá, vždyť to není pro mne, já nic z toho nemám, žádné výhody, žádné peníze, jen se okrádám o svůj volný čas a lidi na mne hledí a říkají si „co pořád otravuju“.

Takových je nás víc i v jiných spolicích. A začíná to být vidět i v počtu akcí pořádaných v obci. Rozhodla jsem se, že nikoho už nutit nebudu a zvlášť po tom, co se najdou lidi, kteří jenom kritizují, pomlouvají a vymýšlejí si, co není pravda. Proto uvádím na pravou míru i řeči, které kolují po obci.

Jak už skoro všichni ví, někdo nám z jara postříkal část vinohradu jedem. Měli jsme mít letos panenskou úrodu. Když jsme to spočítali, vznikla nám škoda přes sto tisíc. Dotyčný si asi neuvědomil, kolik stojí výsadba, tři roky běhání kolem něčeho, co rodí až třetím rokem, nová výsadba a hrozny, které jsme mohli mít. Podali jsme trestní oznámení na neznámého pachatele, ale zatím policie nic nezjistila. Od té doby však po obci kolují fámy, že můj manžel má milenkou a její manžel mu ze zlosti postříkal vinohrad. Člověk si řekne, no venkovské řeči, to přejde, ale když na konci listopadu přijde k sousedům člověk z Čejče a vidí mne s manželem stát vedle sebe a ještě se na sebe usmívat, tak se udiveně ptá souseda: „a oni jsou ještě spolu, vždyť se rozvádí“. Soused jenom kroutí hlavou nad vším, co se dozvídá. Necelé dvě hodiny nato se vrátil manžel ze sklepa od kamaráda, kde mu zas další člověk říká, že určitý člověk vykládá nejen po Terezíně, ale i po Čejči, že Esterku zničí a postará se o to, aby mu ten invalidní důchod vzali a že je to největší grázl.

Tak tady je vyjádření mé osoby k tomu všemu: manželé Esterkovi se nerozvádí, naopak se mají rádi stále stejně, jako před 23 lety, kdy se brali, ne-li víc. Pan Esterka nepobírá, ani nikdy nepobíral žádný invalidní ani jiný důchod. Naopak se živí pocti-

vou práci, rád každému pomůže, je ve spolku Přátel dobré zábavy, ve spolku vinařů a je jeden z těch, co se angažují nejvíce. A popravdě, za tu dobu co tu bydlí, udělal pro Terezín víc, než někteří, co tu bydlí celý život.

A po tom všem, co se člověk o sebe dozvídá jenom samé škaredé věci, které nejsou pravda, má mít chuť něco dělat pro ty, kolem sebe? Například po hodech se dozvím, že Esterci si dělají hody jenom pro sebe, aby se zviditelnili a udělali si reklamu. No ono je to těžko, když nikdo jiný se do organizace tak velké akce nehrne. Taky to stojí dost úsilí a ti kdo se podílí, jsou unavení ještě další měsíc.

Mladí o to přestávají mít zájem, nebo se jim nechce (ono je jich tu taky čím dál méně), takže musíme přemlouvat stále ty stejné, aby to stárkování, nebo sklepmistrování zase vzali, ať ta tradice nezanikne. Proto to vzal Pavel Skopal už popáté a naše dcera potřeť. Proto na to obětovali spoustu hodin svého volného času. Například sóla chystaly čtyři děvčata a pro máj jelo devět lidí. Pohoda ne?

A i když se to vyhlásí rozhlasem, nikdo nezvedne ten svůj líný zadek od televize a nedojde pomoci. Takže klidně se někdo přihlaste a můžete hody organizovat vy, já bych si je zase po dlouhé době užila bez starostí.

Jaké je z toho ponaučení: nevěřte všemu, co slyšíte.

Tyto pomluvy vymýšlí člověk, který je nemocný, ať už tím, že není sám v životě spokojen, nebo mu zatemnil mozek alkohol, nebo člověk, který závidí, že druzí jsou spokojeni. Nebo co jí vím, co k tomu lidi vede.

Takže když se na vás nahrne taková spousta negativních řečí, nemáte chuť dál dělat něco pro lidi, kteří o to nestojí. Já jsem toho názoru, že když někdo proti někomu něco má, tak má dojít a vyříkat si to z očí do očí.

A tím se i řídím, jako jsem to udělala po volbách, kdy na prvním zasedání se někteří zastupitelé chovali arogantně, a byla cítit napjatá atmosféra. Domluvila jsem si schůzku se starostou a jako lídr kandidátky jsem mu řekla, že jsem kandidovala, ne proto, abych měla funkci starosty, ale proto, aby se situace v obci zlepšila, aby se občané dali dohromady a v Terezíně se něco dělo. S touto vizí jsem také přemluvila i další, aby do toho se mnou šli. A že v zastupitelstvu nejsme od toho, abychom se hádali, ale měli bychom táhnout za jeden provaz. A kdo byl od té doby na zastupitelstvu, tak viděl, že jsme jeden tým a snažíme se hledat nejlepší řešení pro obec a ne si léčit svoje ega. To je v dnešní době docela vzácný jev, když se rozhlédneme po okolních obcích, jak jsou všude rozhádání.

Jediné co mě těší, že je tu stále dost lidí, kteří takovým nesmyslům nevěří, přejí druhým jen dobré, jsou rádi, že se tu něco děje, přijdou na akci a radují se z každodenního života, i když ho nemají zrovna růžový.

Ludmila Esterková

A závěrem jedno motto:

„Pomluvy vymýšlí závistivci, šíří je blbci a věří jim idioti“

Spolek Tereziňských vinařů, z.s.

Dvě písmena v koncovce názvu spolku, ale spoustu starostí, papírování, nervů. Výsledek: spolek je registrován u krajského soudu jako „zapsaný spolek“ – zkráceně z.s.. Společenský večer se konal 30. 1. 2016 v prostorách kulturního domu v Krumvíři. Podle návštěvnosti a ohlasu to byla úspěšná akce. V tombole se sešlo rekordní počet cen – 26 slosovatelných cen a 113 s přímou výhrou, mj. 2 x nerez. sudy. Lístky byly rozebrány během pár okamžiků. O program se postaral folklorní soubor z Krumvíře a dechová hudba Taburčanka z Dambořic. Všem, kdo se podíleli na přípravě a průběhu akce, sponzorům a účinkujícím patří dík.

V polovině dubna členové spolku navštívili vinařství Stávek v Němčičkách, které se specializuje na fortifikovaná, růžová a cuvée vína. Krom degustace ve Vinařském dvoře jsme navštívili i památkově chráněný Hulatův sklep – nejstarší lisovnu v Němčičkách. První víkend v červenci se konal Den otevřených sklepů. Návštěvníci ochutnávali připravené vzorky vín za doprovodu mužského pěveckého sboru z Krumvíře, nechyběla vždy skvělá cimbálová muzika Rubáš z Buchlovic. Večerní posezení zpestřila ohňová show, kterou ale nepříjemně ovlivnil prudký déšť. Cimbál i se zábavou se přesunul pod stany, kde se pokračovalo až do rána. Díky všem, kdo akci připravovali - vinařům, spolku PDZ, Obecnímu úřadu, mladým i starším a všem kdo se zúčastnili a bavili se.

Mimo hlavní akce organizujeme i pravidelné odrůdové ochutnávky, kde jsou zváni i nečlenové, buď jako hosté, kteří přijdou jenom ochutnat, nebo i přinesou svůj vzorek k porovnání. Že má tato činnost smysl, dokazuje i skutečnost, že naši vinaři sklízejí na oblastních výstavách stále více ocenění. Ochutnávka letošního mladého vína se konala v prostorách nově zrekonstruované vinárny. Panu majiteli a personálu tímto děkuji za přípravu prostor a svatomartinského menu.

Ve spolupráci s obcí byl vytvořen návrh infopanelu, který je umístěn u křižovatky před vjezdem ke sklepům. Důstojný poutač, který by projíždějící cyklisty upozorňoval na naše sklepy, dosud chyběl. Zveme spoluobčany na zpívání pod Vánočním stromkem 18. 12., kde budeme nabízet pro zahřátí svažené víno. Dne 21. 1. 2017 se bude konat v kulturním domě v Krumvíři Společenský večer. Srdečně zvou pořadatelé.

Nové předpisy, komplikovaná stávající legislativa, která ignoruje status malého vinaře a jeho zájmy, málo jasných informací, nezájem politiků a úředníků najít nějaké kompromisní řešení, to všechno povede časem k útlumu až zániku činnosti malovinařů. Možná to nebude dlouho trvat a místo vinařských akcí budou projíždět cyklisti skanzenem chátrajících sklepů a žíznivě pokukovat po zbylých sklepnících. Ti se budou před nimi schovávat, aby jim místo nalété sklenky nemuseli vysvětlovat, proč nemají živnostenské oprávnění, hostinskou činnost, EET a záchody v provozovně.

Po téměř deseti letech co přispívám do místního zpravodaje bych se chtěl krátce pozastavit nad děním v obci. Moje články byly většinou jen popisné a neměly žádný jiný význam, než sdělit, co se ve spolku dělo a děje. Sdružování ve spolcích je dobrovolné. Členové nejsou placeni, nedostávají mzdu za svou činnost. Pro některé občany je ale práce pro druhé, bez jakékoliv odměny něco nepochopitelného něco jako sci-fi a když to vidí u druhých tak je to až dráždí, hledají v tom nějaký postraní úmysl. „No přece to ten hňup nedělá zadarmo, že!“ O to víc si lidí, kteří obětují svůj čas vážím. Pokud je ale těchto lidí málo a noví nepřibývají, nároky jsou větší, času málo. Roste nervozita a potom se může stát, že se všechno sesype jak domeček z karet. Nemohl jsem si nevšimnout i narůstajícího počtu pomluv, které spolehlivě znechtí jakoukoliv práci. Tyto faktory spolu s odlivem hlavně mladých lidí z naší obce jsou pro místní kulturní a sociální dění doslova smrtelnou kombinací. Možná za rohem číhají další borci, kteří čekají na svoji příležitost. Reálnější ale asi bude čekat, až na výměnu nejméně jedné generace.

Závěrem bych chtěl vyzvat ty, kteří mají nějaký problém s činností spolku nebo se mnou osobně, rád s nimi posedím nad sklenkou vína nebo u piva a budu se snažit vše vyřešit ke spokojenosti všech.

Nechci ale končit negativně. Chtěl bych všem popřát hodně štěstí a hlavně zdraví do nového roku.

Za Spolek Tereziňských vinařů
Vítězslav Vrba

Prátele dobré zábavy v roce 2016

Do nového roku jsme vstoupili spoluprací na „**Tříkrálové sbírce**“, kdy jsme zajistili malé občerstvení pro malé i velké koledníky. Těší nás, že se můžeme zapojit do akce, která svým výtěžkem pomáhá lidem v těžkých životních situacích.

Následovala akce, na kterou se všichni těšíme, a tou je „**Masopustní průvod**“. A proč se na ni těšíme? Je to akce, která je veselá, dlouho před tím vymýšlíme rozmanité masky a každý se snaží vymyslet tu nejvtipnější nebo nejoriginálnější. Ale navíc, třeba mně osobně na masopustním průvodu těší ta radost lidí, když u jejich dveří vítají ty skotačící masky. Když je jim předáno přání všeho nejlepšího po celý nastávající rok, když jim medvěd přeje, ať se jim rodí králíci, slepice, nebo koťátka. Taky je vidět radost, když nás hostí dobrotami, které si pro nás nachystali. A oproti letům minulým můžeme říct, že nám otevřeli ve velmi hojném počtu. Tímto ještě jednou děkujeme za vřelé přivítání, bohaté pohoštění a štědré finanční dary, které jsme použili na další akce.

Ta následovala hned poté a byla to akce „**Škrobení krojů**“. Na této akci bylo možno shlédnout škrobení sukní, rukávců a jiných součástí kroje od samého začátku, až po konečnou úpravu. Celý postup nám vysvětlila a prakticky ukázala paní Jana Ševelová z Hovorán. Dále jsme mohli shlédnout, jak se ma-

lují „mašle“. Ukázku předvedla paní Ludmila Zahradková z Hovorán. Ti kdo se přišli podívat, se přiučili něčemu novému a strávili příjemné odpoledne. Škoda, že nás bylo tak málo. Mysleli jsme si, že v dnešní době, kdy tyto dovednosti umí už málokdo, budou zajímat více lidí a to hlavně maminky, aby uměli přichystat kroj na různé příležitosti sami a nemuseli shánět někoho, kdo jim to nachystá.

Další akce byla zaměřená na děti. V půli března se konal „**Dětský maškarní karneval**“, kde si děti zatancovali a také se mohli zúčastnit zajímavých soutěží, za které dostali malou odměnu. Velké poděkování patří i maminkám a babičkám za zhotovení krásných masek.

Koncem března se uskutečnila nová akce a tou byl „**Josefský košť pomazánek**“. Každý rok děláme v březnu akci pro ženy a letos jsme se rozhodli, že uděláme něco, čím bychom potěšili všechny. Každý člen měl za úkol donést alespoň dva druhy pomazánek, a aby to bylo rozmanitější, byli osloveni i přátelé spolku a také se připojili spolužáci ročníku 1948. Nakonec se sešlo přes čtyřicet druhů. A aby to bylo zajímavější, mohli návštěvníci hodnotit, která pomazánka jim nejvíce chutnala. Body se na závěr sečetly a vyhrála Blanka Vrbová s tvarůžkovou pomazánkou. Na druhém a třetím místě se umístily Dana Hrnčířová a Jiřina Stehlíková. Podle ohlasů se akce všem líbila a říkali, že pomazánky byly dobré všechny. Dokonce jsme byli překvapeni, že se nesešlo ani moc stejných druhů. Hosté mohli posedět a kdo chtěl, tak si dal kávu, čaj, ale i víno bylo k mání. Příště můžeme zkusit třeba buchty. Sladké má rád každý a navíc je sladké dobré na nervy. Což je v dnešní hektické době hodně potřeba. No a není lepší dobrý zákusek než tři tabletky?

Zmíním i **velikonoční pondělí**. Sice spolek žádnou akci nepořádal, ale převážná většina zúčastněných je ve spolku. Celé to vzniklo právě na koštu pomazánek, kdy se Pavlínka zmínila, že jí kamarád říkal, že letos na velikonoční pomlázku nepřijede, když je ten přestupný rok, protože u nich chodí děvčata. A jak už někteří vědí, já se chytanu každé příležitosti udělat něco nového třeba i bláznivého, tak jsem obvolávala, přemlouvala a nakonec nás na velikonoční pomlázku vyrazilo osm děvčat. Některé jsem až zas tak moc přemlouvat nemusela. Ale aby to nebylo zas jen tak, vyšly jsme v krojích a s vlastní koledou. No udělaly jsme to i tak trochu natruc, protože poslední dobou chlapi nejsou schopni se domluvit a jít spolu po pomlázce. Ale myslím, že jsme byly šikovné „šlaháčky“.

Posledního dubna, jako každým rokem, jsme se sešli na písečňáku a uspořádali „**Pálení čarodějnic**“. Přišly malé i velké čarodějnice a čarodějové a za odměnu dostaly špekáček. Bylo připraveno i pár soutěží a vrcholem akce bylo zapálení hranice se škaredou a zlou čarodějnici.

V květnu jsme se připojili k akci, která probíhala během léta po celé jižní Moravě a to „**Namaluj ornament**“. Bylo to zaměřeno na obnovu tradičních lidových znaků, které se začaly pomalu vytrácet. Sem tam jsou k vidění na starých domech, nebo na vinných sklepech, ale je už málo těch, kteří to dovedou namalovat. Z Hovorán přijela paní Ludmila Zahradková, aby nás naučila ornamenty sypané moukou na zem. Vytvořili jsme k tomu pro inspiraci i předlohy. Kdo nechtěl sypat moukou, měl k dispozici barevné křídly, které využily spíše děti. Pro malování ornamentů jsme si vybrali cestu vedle obecního úřadu. Poté jsme se přesunuli do informačního centra, kde jsme pokračovali ukázkami oblékání krojů. Předvedli jsme postup při oblékání jak všedního dívčího a chlapeckého kroje, tak i parádního. Poté jsme mohli vidět i vázání tureckého šátku. Akci jsme uspořádali hlavně pro ty, kdo se k nám do Terezína přistěhovali, aby se mohli naučit krojové dovednosti, nebo se jen tak podívat ze zajímavosti. Bohužel tradice už asi nikoho nezajímají. A potom je to i vidět na hodovém průvodu, kdy většina krojovaných jsou pozvaní hosté odjinud, ať už z rodiny nebo kamarádi. Proto jsme akci záměrně uspořádali před hody, aby se nikdo nevymlouval, že neví, která krojová součást, kam patří.

Další již tradiční akcí, byl „**Dětský den**“, který byl zaměřen na deskové a stolní hry v maxi provedení. Proto jsme mohli vidět barevně oděné děti, jak poskakují, z políčka na políčko při člověče nezlob se, bylo možno skládat domino, různé hlavolamy, nebo pexeso. Pro zpestření byl pozván i speciální host, který předvedl jak správně postupovat, při záchraně lidského života. A to i prakticky na

speciální figuríně, na které si to postupně mohl vyzkoušet každý, kdo měl zájem. No a na závěr jsme si člověče nezlob se, zahráli i my pořadatelé.

Začátek června nám vždy připomene, že se blíží největší akce, kterou spolek pořádá a to „**Krojované hody**“. Začíná zařizování, telefonování, chystání a vše co je potřeba. A že je toho hodně. Nákup zboží, úklid, chystání výzdoby, sál, zajištění zázemí pro muzikanty, občerstvení pro účinkující, sehnání vybavení bufetu. Ale co bývá vždy nejtěžší je sehnat ty, kdo budou ve stánku, na vstupu u pokladen, kdo vyzdobí areál atd. Ve spolku je nás 16 členů, a když to člověk spočítá, tak nám to na obsazení všech potřebných míst nestačí. Naštěstí nám přispěchají na pomoc i přátelé a rodina.

A poslední roky nám dělá největší starost najít někoho, kdo by dělal stárku a stárka a taky sehnat chasu. Těch pár mladých, co tu zbylo, to nevytrhne, a taky je toho docela dost, aby to všechno zvládli, takže čekáme, až nám dorostou ty malé děti, které by v této tradici pokračovali. Ale než se tak stane, tak přemlouváme stále ty stejné, aby se toho opět ujali. Letos tu sice nebyl žádný stárek a stárka, ale měli jsme sklepníka a sklepnici. A abychom nezneužívali ochoty Pavla Skopala, který byl stárkem už třikrát a jednou sklepníkem, a nezatěžovali celou jeho rodinu starostmi příprav, nabídli jsme, aby vycházel spolu se sklepníci, kterou byla po dvojitém stárkování Ludmila Esterková, ze sklepa od Esterků. Mysleli jsme, že to bude hezké, když bude pár vycházet ze sklepa s malovaným žúdem. Ale jako vždy se najdou tupí lidé, kteří hned musí „blbě kecat“.

A to že si Esterci dělají hody pro sebe. No když se nikomu jinému nechce. Někteří prostě jenom kecají a pomlouvají, ale ruku k dílu nepřiloží. Nepamatuji se, že by někdo přišel a nabídl, že nám s přípravou hodů pomůže. Běhají kolem toho stále ti stejní. Ale i ty to přestává bavit, nebo spíše už jsou unaveni z toho, že se snaží, aby se v Terezíně něco dělo a lidi to nezajímá a na akci přijde hrstka lidí. Bylo to vidět, hlavně na stavějí hodové máje, kdy nebýt vinařů, tak by máj ani nestála. Sice nebyla velká, protože když se jelo pro máj, tak se sešlo jen devět lidí. Tak jsme ani velkou vybrat nemohli, neboť bychom ji nenaložili na traktor. A přesto že jsem jela jen jako doprovod a fotograf v jednom, musela jsem přiložit taky ruku k dílu. Potom jsem se i vnutila na traktorovou vlečku s chasů a fotila celou jízdu. A musím říct, že to byl parádní zážitek. V páteční odpoledne, kdy při stavění máje, byl vždy píseček plný lidí, tak nás tam bylo jen pár. Ani výzva v rozhlase nepomohla. V tu chvíli jsme si mezi sebou říkali, jestli to má vůbec smysl, pořádát tak velkou akci, že kdybychom se domluvili ti, kteří chodíme a jen tak si poseděli nad sklenkou vína, nebo piva a přitom si opekli špekáček, že by to bylo možná lepší. Taky bychom si to asi i více užili. S docela smutnou náladou jsme si říkali, že pokud ani v neděli nikdo nepřijde, tak děláme hody naposledy. Ale k našemu velkému překvapení, byl v neděli odpoledne areál z větší části obsazený. Což nás potěšilo. Bylo to možná i tím, že po delší době nám přálo počasí a nebyli taková vedra, jako roky předtím. Takže jsme kroje nemuseli večer po průvodu ždímat. Večer už byla sice účast zase slabší, ale i tak si myslíme, že letošní hody se povedly a daří se nám tuto krásnou tradici i nadále zachovat. Všichni kdo přijedou na jižní Moravu z jiných koutů republiky, nám tyto tradice závidí a my si toho nevážíme. Říkají, že něco takového už se nikde nevidí, jen na Jižní Moravě.

Po hodech jsme si dali menší pauzu. Jen jsme se jedno sobotní odpoledne na konci prázdnin sešli, abychom skáceli máj. Bylo to takové malé setkání Přátel dobré zábavy a pár přátel.

Jak už jsem říkala, tak jsou všichni unaveni dělat něco, co nemá odezvu, proto se nikomu do žádné akce nechtělo. Nakonec jsme se rozhodli, že zorganizujeme dlouho plánovaný „**Kurz výroby svíček**“. No ale i po delší odmlce se nic nezměnilo a i s lektorem a jeho dvěma pomocníky nás přišlo 13. Co k tomu dodat. A přitom to bylo tak zajímavé. Pán nám ukázal postup, jak si vyrobit svíčku různých tvarů, který jsme si poté mohli sami vyzkoušet. Bylo to velmi jednoduché a děti si udělali hned několik tvarů. Od srdce, vánočního stromku, motýla až po různé geometrické tvary. Ve chvíli čekání, až vosk ztuhne, jsme si mohli dát malé občerstvení a mohli si povídat.

Poslední akce v tomto roce nás ještě čeká. A to „**Zpívání u vánočního stromu**“. Teda podle toho, jestli už vyšel zpravodaj. Všichni jste srdečně zváni 18. 12. 2016 před Obecní úřad. Pro dobrou náladu bude připraven místními vinaři výborný svařák, zastupitelé budou nabízet horký čaj a také je připraven malý program. Vystoupí děti ze školy, sourozenci Vrbovi a ženský sbor. Přijďte se naladit na vánoční svátky, svátky klidu a porozumění.

Za Přátele dobré zábavy Vám všem přeji krásné vánoce plné klidu, lásky, porozumění, vzájemného respektu a v novém roce hodně štěstí, abychom i nadále mohli žít v zemi bez války. Dále nám všem přeji velká srdce, abychom se uměli dívat kolem sebe, pomáhat a povzbuzovat ty, kteří to potřebují. Abychom byli spokojeni ve svých rodinách a domácnostech a nemuseli závidět těm kolem sebe. Přeji si také, abychom se starali více o život v naší malé „dědině“, o lidi, kteří jsou kolem nás, než o lidi v televizi a měli víc času se spolu scházet a vytvářet život kolem nás lepší.

Ludmila Esterková
předsedkyně spolku Přátele dobré zábavy, z.s.

Josefský košť pomazánek 20. 3. 2016.

Přátelé dobré zábavy o.s. a spolužáci ročníku 1948 připravili v prostorách Obecního úřadu ochutnávku pomazánek. Vše bylo řádně připraveno, stoly s ubrusy pro posezení návštěvníků, kterým bylo nabízeno také občerstvení, káva, čaj, minerálky i víno kterým přispěli někteří návštěvníci. Všechny pomazánky byly vystaveny v jednotných miskách, což dotvářelo velmi pěkný dojem. Každá pomazánka byla očíslována a popsána názvem. Také na tabuli měli návštěvníci seznam všech vystavených pomazánek, kde mohli všechny hodnotit. Kladně bylo hodnoceno, že do výroby pomazánek se zapojili také i někteří muži. Návštěvníci mohli ochutnávat a hodnotit celkem ze 43 druhů různých pomazánek: tuňáková, sýrová, krabí, hermelínová, chilli, z černých oliv, dědova, maskarpone, celerová, olomoucká, brokolicová, masová, mrkvovo - celerová, pórko - jablková, jahodová, sýrová s kari, ananasovo - čokoládová, sojová, zelná, ředkvičková, stařečkova paštika, kapustová, salámová, krabí se zeleninou, humus s cizrnou, kakaová, pikantní, játrová s portským, tvarůžková, celerová s ananasem, krabí, co dům dal, škvarková, ze zelených oliv, z králícih jater, česneková, křenová. Návštěvníci ochutnávali a také hodnotili z celkového seznamu pomazánek. Udělené body jednotlivým pomazánkám byly sečteny a na prvním místě se umístila pomazánka tvarůžková od Blanky Vrbové, na druhém místě pomazánka ředkvičková od Jiřiny Stehlíkové a na třetím místě byly vyhodnoceny pomazánky salámová a pórko-jablková od Dany Hrnčířové a Miroslava Hrnčíře. Tito jmenovaní obdrželi také menší odměny. Při výrobě pomazánek každý má svůj recept, nebo různé technologické postupy, ale všichni se snažili aby pomazánky byly co nejlepší a všem chutnaly. To se podařilo, neboť všechny pomazánky byly chuťově velmi vyvážené, zajímavé, mnohé ne-tradiční až odvážné, nápadité, ve všech znatelně převládaly ingredience podle názvu pomazánek.

Velmi děkujeme těmto občanům za příspěví na Josefský košť pomazánek: Bravencová Anežka, Prantlová Veronika, Chlápková Martina, Chlápek Miroslav, Hrnčíř Miroslav, Bayerová Jitka, Esterková Ludmila, Němcová Věra, Hochmanová Marie, Stehlíková Jiřina, Mayerová Marie, Hrnčířová Dana, Stehlíková Andrea, Jureček Pavel, Mančíková Simona, Vrbová Marie, Vrba Vítězslav, Vrbová Blanka, Němcová Pavlína, Bezůšková Pavlína, Laloušek Vlastimil, Klímová Jarmila, Dohnalová Anna, Grietichová Ludmila, Hradilová Helena.

Děkujeme také všem návštěvníkům, kteří přišli podpořit tuto akci, zvláště však ty, kteří si dali práci a celý Josefský košť pomazánek připravili a snad můžeme i konstatovat, že si všichni zpřijemnilí nedělní odpoledne a možná i získali inspiraci k výrobě pomazánek.

Jaroslav Němec

Třídění odpadu se stalo běžnou činností

Třídění odpadu se stalo běžnou činností. Obce nabízejí nádoby na tříděný odpad, třídí už děti ve škole a většina domácností má oddělené nádoby. Nejčastěji se objevuje kombinace papír, plasty, směsný odpad a sklo. Mnoho lidí ale dělá při třídění fatální chyby.

POZOR NA LÉKY

Ačkoliv mnoho lidí vyhazuje léky do směsného odpadu, je to samozřejmě špatně a je to chyba s velkými následky. Do přírody se tak totiž dostávají v podstatě prudké jedy, které pak mají tendenci zamořit nejen půdu, ale i vodu. Ještě horší je, když nepoužité léčivo spláchneme do záchodu. Chemické látky se dostávají přímo do odpadních vod a žádná čistička si není schopná poradit s obsahem antibiotik a dalších sloučenin. Trávíme tak sami sebe. Nevyužitelné a prošlé léky patří do sběrných nádob v lékárnách. Tam je bez potíží přijmou a odešlou k náležité likvidaci.

STARÁ ELEKTRONIKA

Často máme dojem, že elektronika, která doslouží také může skončit v nádobě na směsný odpad. Jde o omyl, který stojí životy mnoha goril a náš přístup je vykoupen prací mnoha dětí v Kongu a jinde na světě. Pro výrobu elektroniky jsou totiž potřebné různé vzácné nerosty, které se obtížně získávají, případně jsou dostupné jen na některých místech planety. Tak například 80 % celosvětových zásob coltanu se nachází právě v Kongu, kde kvůli jeho těžbě mýtí lesy a zabíjejí gorily, které beztak nemají kde bydlet. Při jeho těžbě pak pracují děti a my potom výrobek, obsahující mnoho vzácného materiálu jednoduše vyhodíme. Na skládce zamoří životní prostředí a cenné prvky se nevrátí zpátky do výroby. Elektroniku sbírají v různých prodejnách elektrů a samozřejmě ve všech sběrných dvorech.

Třídění odpadu

Milí třídící občané,

konec roku je tu a s ním i slevy na poplatcích za uvědomělé nakládání s odpady. Díky evidenci obslužených nádob a pytlů může mít uvědomělý občan slevu až 420,- Kč na osobu a občan netřídící odpady 0 Kč na osobu. Předběžnou výši slevy najdete ve svém odpadovém účtu na webu www.mojeodpadky.cz.

Ke konci roku bylo do systému adresného třídění odpadů zapojeno celkem 87 % domácností, přičemž 85 % domácností byla do odpadového účtu připsána nějaká odměna. Proč nezískaly slevu všechny zapojené domácnosti nebo proč jsou některé slevy spíše symbolické?

1. Některé domácnosti stále nemají potvrzenou inventuru stanoviště a vyplněný odpadový dotazník. Pro výpočet slevy jsou tyto dva formuláře nezbytné. Jednak je třeba souhlasit s podmínkami systému a také je třeba mít ověřené vstupní data, neboli přesně vědět, kdo používá jaké nádoby. Tímto se předejde zbytečným dohadům a nepřesným výpočtům.

2. Některé domácnosti mají příliš velký objem obslužených popelnic. Jednoduše řečeno slevu, kterou domácnost získala tříděním odpadů, „požralo“ velké množství obslužených litrů se směsným odpadem. Spousta domácností je zvyklých popelnici se směsným odpadem přistavit ke svozu co každý svoz a to je velká škoda, protože každý výsyp popelnice se platí!

Často slýcháme, že popelnice je cítit a proto se musí pravidelně svážet. V drtivé většině jsme v popelnicích našli kuchyňský bioodpad (slupky od brambor, od banánu atd.), který je původcem zápachu. POZOR – kompostéry nebo hnědé kontejnery slouží především pro kuchyňské bioodpady, které dle zákona nemají v popelnicích se směsným odpadem co dělat. Kompostér či hnědý kontejner není jen na trávu nebo listí, je především na kuchyňský bioodpad! Kdo poctivě třídí kuchyňský bioodpad, ví, že popelnice nesmrdí a popelnici pak sváží třeba i jen jednou za dva měsíce.

Doporučujeme ke svozu přistavovat pouze plné popelnice, které jsou naplněné odpadem, ze kterého už není možné nic vytrít.

Dále doporučujeme navštívit svůj odpadový účet na stránkách www.mojeodpadky.cz a zkontrolovat:

- a) inventuru stanoviště, zda jsou na stanovišti evidované správné nádoby a osoby, kterým bude přiznána úleva na poplatku,
- b) odpadový dotazník, zda jsou vyplněny všechny body a především způsoby snižování produkce odpadů (nezapomeňte dotazník uložit),
- c) hodnocení stanoviště, zda se připisují obslužené nádoby.

Kdo by se nudil, může na Youtube shlédnout pořad MOJEODPADKY. Je tam celkem 13 dílů, takže dostatečný zabiják nudy. Pokud by nebylo cokoli jasné, nebojte se zeptat např. prostřednictvím webu MOJEODPADKY sekce „Kontaktujte nás“. Děkujeme, že třídíte odpad a přejeme příjemné svátky!

S pozdravem Ing. Radek Staňka
MOJEODPADKY.cz

Sbírka nepoužívaných mobilů

Oblastní charita Hodonín děkuje občanům Terezína, kteří přispěli do sbírky nepoužívaných, vyřazených mobilů v počtu 49 kusů. Odprodejem těchto nepoužívaných mobilů charita získá finanční prostředky na provoz některých zařízení, které se potýkají s finanční existencí.

Jaroslav Němec

Životní jubilea

V krátkém přehledu uvádíme všechny, kteří oslavili své 60, 65 ,70, 75, 80 narozeniny. Jubilanty starší 80. let uvádíme všechny.

- 60 let** Jakubčíková Mária, Hošová Světlana, Ledahudec Jan, Hlaváček Josef, Chlápková Alena, Kuchařová Marta
- 65 let** Grégrová Šárka, Ležák Zdeněk, Valenta František, Chlápek Miroslav
- 70 let** Knápková Josefa, Otáhalová Marie, Hoša Vladislav, Němcová Anna, Dohnal Karol, Dohnalová Anna
- 75 let** Knápková Ludmila, Kuchařová Zdenka, Bezůšek František, Fridrich František
- 80 let** Trlidová Štěpánka
- 81 let** Vykydal Josef
- 82 let** Hoša Antonín, Opršalová Zdenka
- 83 let** Jeřábková Františka, Studýnková Marie
- 84 let** Zaviačičová Ludmila, Mayerová Marie, Grietsch Milán, Hradil Josef
- 85 let** Horychová Marie, Bíza František
- 86 let** Prachařová Anna, Valentová Božena, Trnková Božena, Němcová Františka
- 88 let** Ambrosová Františka
- 89 let** Dufková Růžena, Hošová Marie
- 91 let** Bravencová Františka, Skopalová Štěpánka
- 93 let** Valentová Štěpánka
- Nejstarší občanka 100 let** Barbora Bravencová

Všem blahopřejeme a přejeme pevné zdraví do dalších let.

STOLETÉ VÝROČÍ

Koncem října letošního roku se dožila naše spoluobčanka paní **Barbora Bravencová „tetička Bábina“**, jak jí všichni říkají krásného **věku 100 let**. Narodila se 27. října 1916 v době Rakousko – Uherské monarchie za císaře pána Františka Josefa I., který vládl také Českému království. Byla nejmladší ze čtyř dětí v rodině rolníka Františka a Kateřiny Bravencové na č.p. 2 v Terezíně. Zde také prožila své dětství a mládí. V roce 1936 se provdala za Josefa Bravence, se kterým si postavili rodinný domek s č.p. 62, kde žili a vychovali své dva syny. Ovdověla před 35 lety.

Celý život pracovala v zemědělství, dříve doma, později v místním JZD, odkud také odešla do starobního důchodu. V současné době, už více jak 26 let žije v rodině svého vnuka, v rodinném domě, který je postaven na místě jejich původního domu. Stále je vitální a plná optimismu.

Do dalších let jí přejeme pevné zdraví, dobrou mysl a spokojenost.

Starosta obce Antonín Hanák se také připojil k řadě gratulantů. „Bylo mi velkou ctí, že jsem mohl jménem obce osobně poblahopřát paní Barboře Bravencové k jejich významnému životnímu jubileu. Není takových lidí mnoho.“

Narození

Pazderka Matěj narozen 24. 4. 2016

Kostiha Lukáš narozen 8. 9. 2016

*Rodičům gratulujeme a přejeme,
aby měli z dětí samou radost.*

Zemřelí

Kuchařová Zdenka

ročník 1941

zemřela 29. 10. 2016

Pozůstalým projevujeme upřímnou soustrast.

Cyklus

Cyklus „Střípky z Moravského Slovácka“ uvedl autor v život proto, aby seznámil obyvatele zdejšího regionu i jiné zájemce s historickými zajímavostmi, o kterých mnozí ani netuší, že se zde udály. Postupně představuje různé pamětihodnosti, pomníky, osobnosti a jejich osudy (ať již zemřelé nebo žijící) a události, které měly vliv na život v daných obcích. Jedná se o krátká videa z různých obcí Moravského Slovácka.

V červnu 2016 jsme byli také my osloveni panem Gruberem, který se zajímá o historii zdejšího regionu, zda by se v naší obci našel pamětník doby válečné.

Dílo se vydařilo a Vy můžete zhlédnout krátký video-díl o tancích, **27. díl – Slovácko pod pancířem (vojenské tanky v Terezíně)**, které v Terezíně bojovali, ale také ukončili svou cestu s naším pamětníkem panem Františkem Bízou. Nebo všechny další díly na www.stripkyslovacko.cz

V příštím roce budete mít možnost zúčastnit se přednášky a promítání v rámci připravované akce v naší nové knihovně.

Lenka Výletová

100

Obráťte se na nás!
Pro naše území máme schváleno více
než 90 mil. Kč.

Pro naše území máme schváleno více než 90 mil. Kč.

**Těšíme se na vás v prostorách
Regionálního centra na Masarykově
náměstí v Hodoníně.**

www.mas-dolnimorava.cz.

Charitní pečovatelská služba Šardice

Tel: 733 755 880, 736 529 355

Pracovní doba

terén po-pá 7:00 – 15:30 v podvečerních hodinách po domluvě se službou
so-ne dle individuální potřeby uživatele a po domluvě se službou

kancelář po-pá 8:00 – 12:00 - v Šardicích č. 5 - stará škola

Kde poskytujeme službu?

Šardice, Strážovice, Stavěšice, Hovorany, Čejč, Terezín, Karlín

Pro koho?

Seniorům a lidem, kteří potřebují pomoc s domácností a s péčí o svou osobu.

Rodinám, které z časových nebo pracovních důvodů nemohou zajistit přes den péči svým starším příbuzným.

Co nabízíme?

- Dovoz jídla, příprava a podání jídla
- Pomoc při osobní hygieně
- Pomoc při prostorové orientaci
- Nákupy, pochůzky - úřady, lékař, doprovod
- Úklid a údržba domácnosti
- Praní a žehlení prádla
- Půjčení kompenzačních pomůcek-elektrické polohovací postele, inv. vozíky, toaletní křesla..
- Poradenství - příspěvek na péči, návaznost na další služby..

Proměňte vánoční dárky v dobrý skutek!

#VicNezDarek

Nakupujte přes **GIVT.cz**. Nezaplatíte nic navíc a podpoříte Oblastní charitu Hodonín.

parfums.cz

ZOOT.

MALL.CZ

kasa.cz

Tchibo

a 500 dalších...

Charitní poradna Hodonín

„Hned když jsem poprvé uviděla ve dveřích pana H., věděla jsem, že prožívá ve svém životě aktuálně nesmírně nelehké chvíle. Dovídám se, že má právě dva roky po rozvodu, potíže v práci, konflikty s bývalou že-

**OBLASTNÍ CHARITA
HODONÍN**

nou a hlavně obrovskou starost o dospívající dceru. Ta se v důsledku šikany ve škole zhroutila, pokusila o sebevraždu a skončila hospitalizovaná v psychiatrické léčebně. Situace sama o sobě pro otce nesmírně tíživá, znásobená o naprosto přerušovaný kontakt s dcerou. „Co mám dělat? Dceři vzali v nemocnici mobil, sestra na oddělení mi ji odmítla dát k telefonu a prý si mám zavolat za 5 týdnů, prý mě k ní nepustí ani na návštěvu... co mám dělat? Potřebuju ji aspoň slyšet... Hned podle hlasu poznám jak na tom je. Tak co mám dělat?“ říká zoufalý otec. Co mám klientovi nyní říci, jak jej uklidnit, pomoci mu? Situace není právě lehká a je třeba ji řešit rychle. S kolegy-ní vše podrobně konzultujeme. Kontaktujeme další odborníky, konzultujeme s nimi situaci, komunikujeme opakovaně s klientem, s primářem oddělení s cílem umožnit otci tak důležitý kontakt s jeho dcerou. A nyní po dvou týdnech sedím v kanceláři a hovoříme spolu po telefonu. Klient je spokojený, klidný, s dcerou již hovořil a dokonce ji již byl navštívit. Za tři týdny se dcera vrací domů...“

Posláním Charitní poradny Hodonín je poskytovat lidem, kteří se na nás obrátí v nepříznivé životní situaci, nebo jsou takovou situací ohrožení, sociální poradenství tak, aby se byli schopni orientovat v sociálních a právních systémech a mohli rozvíjet své schopnosti, které jim pomohou samostatně nebo s podporou pracovníka jejich nepříznivou sociální situaci zmírnit nebo vyřešit. Naším klientům můžeme pomoci v oblasti sociálních dávek a služeb, dluhového poradenství, zdravotní wa našimi hlavními zásadami jsou diskrétnost, nestran-nost a spolupráce. Nalézt nás můžete na ulici Wilsonova v Hodoníně v budově vedle vlakového nádraží. Pro objednání či poradenství můžete využít tel. 972 633 578, 731 425 497 či nás kontaktovat na mail: poradna@hodonin.charita.cz.

Nemějte strach vyhledat pomoc v tíživé situaci a obraťte se na nás. Na svou starost nemusíte být sami!

*„To, co děláme, je méně než kapka v moři. Ale bez této kapky by tady něco chybělo.“
Matka Tereza*

Bc. Lucie Robková – vedoucí služby, sociální pracovník
Eliška Štefanová, DiS. – sociální pracovník

Všem, kdo přispěli do Terezínského zpravodaje svými příspěvky, děkujeme. Pokud by někdo z občanů nesouhlasil se zveřejněním svého jména v příštích vydáních zpravodaje, nechtě to oznámit na Obecním úřadě. Ať už v souvislosti s významnými životními jubilei nebo v napsaných člancích. Vydavatel neodpovídá za obsahovou stránku příspěvků a neprovádí korekturu jejich autorům. Pokud má někdo zájem přispět do dalšího zpravodaje svými příspěvky, může své příspěvky zasílat průběžně na e-mail: obec.terezin@seznam.cz

Za redakci: Antonín Hanák, Lenka Výletová

Vydavatel: Obec Terezín

Tisk: A studio group spol. s r.o.

Distribuce: Obecní úřad Terezín, zdarma 170 ks výtisků

PŮJČOVNA KROJŮ NA PODLUŽÍ

Starý Poddvorov

Kroje dětské,
dospělé,
dívčí,
chlapecké

Tel.: : 724 843 075
www.facebook.com/pujcovnakrojunapodluzi/

Zastavit čas v tuto vánoční chvíli..
Poslouchat, jak andělé mávají křídly.

A vidět štěstí všude kolem sebe..
Cítit jak sněhová vločka zebe..

Kéž nejen o vánocích,
ale po celé další roky,
nacházíme cestu k sobě
radostnými kroky..

přejí zastupitelé a pracovníci obce.

Obecní úřad Terezín

Vás srdečně zve na

NOVOROČNÍ

VARHANNÍ

KONCERT

8. ledna 2017 v 17:00hod

v kostele Božského Srdce Páně

